

El gradual de la missa dels fants innocents ens fa veure dos versets d'un salm (123, 7-8) que diuen:

La nostra ànima com un ocell s'ha escapat
del llag dels caçadors.

El llag s'ha trencat
i ara som lliures.

~~El llag del fang~~
La nostra roca ha estat el nom del llogar
que ha fet el cel i la terra.

Aquest salm fou escrit ~~per~~ en ocasió de pràctiques per
haver escapat el poble d'Israel al suprem perill dels múltiples
atacs dels ~~seus~~ ^{seus} enemics. A primera vista sorpren que l'Egípcia
rememori aquests versos dedicant-los als reis que no pogueren escapar a
la pública ~~atenció~~ ^{atenció}. Però fixant-se hi té l'observa que aquests dos versets
són una meravella de doble sentit, i que poden aplicar-se a Jesús

2
i ^{a tots els} ~~els~~ seus màrtirs. Jesús, realment, es va escapar del
llag dels perseguidors: el llag va fallar i Jesús ~~es va escapar~~
en for alliberat. Però també es cert que, en morir els
Innocents, les seves ànimes, escapant als llag dels perseguidors,
se'n volaren al cel. Matant-los, el llag del perseguidor es
va trencar, i ara són lliures.

El doble sentit que té aquest salm aplicat a la missa
dels Innocents ens ensenya a acatar la voluntat de Déu, tant si
ens agrada del resultat, com si permet qualsevol classe de mal, encara que
aquell mal sigui la mort violenta dels seus sants. El que és ben
cert és que el nom del penyor és ~~el nostre~~ sempre el
nostre sofer, tant en ferllimar-nos de qualsevol mal, com en voler
que l'acceptem. ~~Quant~~ [El que ha fet ~~el~~ el cel i la terra no és pas
l'autor del mal. La malaltia i la mort, les persecucions i les
penyes són una conseqüència de la corrupció del pecat, del ~~paratisme~~ ~~contret~~
~~sant~~ ~~patir~~ etc. I ara nos cal portar la nostra creu, com Jesús va portar
la seva; acceptar el colpe dels sofriments, com Jesús va acceptar el de la Passió.

No ens permes murmurar l'avant la voluntat dels Innocents. L'
assessió no és pas deu; és Herodes. Si recull les flors que
l'home sepa i trepitja; les coll i les besa.

~~deu per un murmur~~
Boncebut, en pecat com tots els fills d'Adam i Eva, aquests neus
són, pel seu martiri, elevats a la categoria de la veritable innocència.
~~El martiri els allibera del pecat original~~ són doblement innocents perquè ~~els~~ han
estat lliurats del pecat original i no cometran pecat. Comparen l'estil
de Herodes, que és l'estil del drable, amb l'estil de deu. Herodes,
que és la maldat, mata; deu, que ~~martirit~~ és santedat, vivifica i
santifica.

Es pecat murmurar ^{en les tribulacions,} a l'hue gran ~~murmur~~ se us mor un foll. ~~per un mur-~~
murar és suposar que deu és un pervers que es complau en el
mal. El nostre deu, ~~amb~~ el que ha fet el cel i la terra, no és

un Moluc. ~~Alguns~~ Alguns pobles semites, entre ells els
 fenicis de Fenícia i Cartago, immolaven ~~sacrificis~~ infants a
 Moluc. Això era un insult a déu i per aquest motiu aquestes naixons
~~per~~ foren aniquilades i condemnades a la degradació. Era un insult a la
 santedat de Déu suposar que amb el sacrifici d'un infant la perversitat de
 Déu quedava ~~atreta~~ saciada.

J' un baptisme de sang

J' un nen o una nena morta en la innocència ~~cap~~ Déu en
 fa uns sants innocents. Els nens de Babilonia assassinats ~~constantment~~
 com a penyes de la reialesa de Jesucrist, són en fa uns sants
 innocents màrtirs. Plur plura al cel és immensa.

Plorava però no una que un fill Una pare que no havia
 tingut cap fill en vida que ~~esperava~~ donaria tota la seva
 fortuna per tenir un al bell un fill que hagués viscut uns minuts, el temps
 just d'esser batejat ~~en~~ en el llit de nasement. Haver ofegit un
 àngel al cel és certament un gran honor Només tenint consciència
met més, és clar, que el de una entella, que l'alt és J' aquest honor
deu-hi un tros de ric.

La respiració ve sola; la respiració es convertes, llavors
en una forma d'oblatió, en un ofertament del fill, i el

bàlsam del consol és geyera d'altres benediccions.

Deu debia inculcar al cor ~~de les mares~~ ^{dels pares i} ~~del fill~~ ^{i mares}
dels Sants Innocents la noció claríssima que llurs fills havien mort
en defensa testimoni i defensa de la realitat ~~del seu camp~~ de Jesús,
el seu company, el que els Magos d'Orient havien aturat com a
Rei, el que Herodes perseguia per esser el Messias - Rei. Aquest encorpalli-
ment engapat en l'Epifania era una exquisita forma d'oblatió, una
oblatió sacerdotal. ● Segueix que llurs infirmitat esgerava ^{el} premi
d'aquest holocauste, i segueix que deu els els concediria molt superior
al que imaginaven. En aquest primer Nadal, els pastres havien ofert ~~pa~~,
~~llet~~, ~~yogurt~~, ~~formatges~~ aigua pa i vi, llet, yogurt i formatges, mel
avellanades i ametlles; els Magos or, encens i mirra; les mares de
Netem havien ofert sang i l'Epifania. Deu els ~~concediria que aquest~~

concedria - i aquest seria el primer d'altres premis - que
aquesta donació personal es convertís en oblatió resignada,
generosíssima. El nom del lloger vindria en socors d'elles.

Abans el cristianisme - en aquesta bona us
en adoven - te el secret de la impressió de
entes llàgrimes, el ~~de de~~ ^{incomparable} ~~acust~~
~~que~~ ^{quasi} ~~que~~ ^{i repentina,} ~~prospera~~ del baptisme. No hi
ha la presència de cap element de protesta en aquestes
llàgrimes. Si ens hem acostumat a ~~de~~ no protestar de la
mort del Crist de la qual nos en ha pervenut tanta plor
~~per que~~ ^{tampoc} ~~ens~~ ^{ens} pot escandalitzar la mort dels innocents.